

Theaterdagen groot succes

‘Dit is een geweldige ervaring’

In september en oktober organiseerde de NSDSK in samenwerking met Stichting 2+ Producties en Kunstenaars & Co WIL IK OOK! Theaterdagen voor dove en slechthorende kinderen. Het werd een groot succes. “Als ouder of oma heb je nog wel eens de angst dat een slechthorend kind in een horende maatschappij mogelijk aan de kant komt te staan. Maar die angst geldt hier niet.”

Verven met je neus’ of ‘de Verborgene Wereld’. Dit zijn de titels van de twee workshops die ouders en kinderen kunnen kiezen op de Theaterdagen. Op deze dagen kunnen kinderen hun zintuigen prikkelen en genieten van een voorstelling voor de hele familie. Initiatiefneemsters, Nöelle Uilenburg en Isabelle Bogaers, geven het belang aan van de Theaterdagen. “Op deze dagen staat even niet centraal wat je niet kunt, maar wat je wél kunt. Je gehoor mag dan misschien minder zijn, maar de andere zintuigen zijn meestal prima ontwikkeld en die worden dan ook optimaal benut op de Theaterdagen. Het gaat om samen spelen tussen slechthorende en horende kinde-

ren en de ontmoeting tussen de families. Genieten van een leuke, ontspannen en stimulerende dag.”

Verven met je neus

Bij binnenkomst mogen alle kinderen in groepjes gaan zitten naast een kunstenaar. In het midden van elk groepje staat een bakje met kruiden. De kunstenaar laat de kinderen aan de kruiden ruiken. De een vindt het overduidelijk lekker, de ander trekt juist een zuur gezicht. Daarna maakt de kunstenaar de kruiden fijn met een vijzel. Ze laat de kinderen hierbij helpen. Opvallend is de rust die er heerst en de volle aandacht van de kinderen. De kruiden worden

vervolgens gezeefd en er wordt melk en maïzena aan toegevoegd. De kinderen mogen overal bij helpen. Het resultaat is een geurende verf, waarmee de kinderen zelf aan de slag kunnen. Er is onder andere keus uit paprika-, chocolade-, kaneel- en groene thee-verf. De kunstenaar geeft aan dat er is gezocht naar kruiden die een mooie kleur afgeven, zodat ook het visuele zintuig wordt geprikkeld. Het doel is om zoveel mogelijk zintuigen in te zetten. Ze vertelt: “Elk kind heeft zijn eigen tempo. We volgen het kind en het gaat zoals het gaat. We proberen de kinderen er helemaal bij te betrekken. We laten de ouders door het raam meekijken, zodat er echt rust is op de groep en de kinderen alle aandacht kunnen hebben.”

De verborgen wereld.

In de zaal staat een oude koffer, waar de kinderen omheen gaan zitten. In de koffer zitten kleine doosjes die om de beurt uit de koffer worden gepakt. Er zit van alles in, zoals koude stenen, zachte watten, zoete honingraat, bewegende speeltjes, muziekinstrumenten. De kinderen gaan er zelf mee aan de slag. Ze zijn elke keer weer nieuwsgierig wat er uit het doosje komt. Ze laten dit aan hun ouders zien, of gaan er alleen of samen mee spelen. Daarnaast wordt er geknutseld en kun je je verkleden als vlinder, lieveheersbeestje of bij. Sommigen verkleden zich steeds opnieuw, terwijl een ander met zijn vader bij de koffer zit en nieuwsgierig is naar de inhoud van de doosjes. Een moeder vertelt na deze workshop: “Er is voor deze kinderen zo weinig, dus dit is een geweldige ervaring. Tussen de horende kinderen zit onze dochter nog niet helemaal op haar plek en in deze setting is er veel aandacht voor haar. Ze heeft nu rode wangen van de opwindning. Ze gebruiken zoveel materialen. Alles mag, alles kan en niets is te veel.”

Pieterpeuterpad

In de pauze kunnen de kinderen spelen op het Pieterpeuterpad. Dit pad bestaat uit een heleboel verschillende elementen en heeft geen begin en eind. Er is gebruik gemaakt van verschillende materialen. De kinderen kunnen bijvoorbeeld lopen over stro, kurken, zand, stof, dennenappels, watten, bubbelpastic en sponsjes. Ze mogen hun schoenen uitdoen en zelf hun eigen weg op het pad bewandelen. Ze spelen met het zand en klauteren over de hindernissen. Ook hier is alles weer gericht op het stimuleren van de zintuigen. De vader van een vijfjarig slechthorend jongetje reageert: “We proberen zelf ook altijd puur zintuiglijk bezig te zijn. Hier sta je daar middenin. Het gaat juist niet om wat je beperking is, maar om wat je wél kan.”

Kunstobjecten

“Bij binnenkomst werd ons gezegd dat de kinderen overal aan mochten komen. Dat is geweldig natuurlijk”, zegt de moeder van een driejarig slechthorend jongetje. In de hal

staan verschillende speciale kunstobjecten. Het is de bedoeling dat de kinderen hiermee gaan spelen. Er wordt onder andere gewerkt met trillingen, geluid visueel maken, transparant gekleurde borden en spiegels. En alles is maximaal peuter hoog. Ook hier worden alle zintuigen erbij betrokken. Een oma zegt blij te zijn dat ze dit ook mag meemaken. “Als ouder of oma heb je nog wel eens de angst dat een slechthorend kind in een horende maatschappij mogelijk aan de kant komt te staan. Maar die angst geldt hier niet.”

Theatervoorstelling

Na de pauze begint de interactieve dansvoorstelling. De artiesten komen de zaal uit en maken iedereen nieuwsgierig met hun muziekinstrumenten, gekke voorwerpen en bonte kleding. Ze gaan voorop de zaal weer in en nodigen iedereen non-verbaal uit om hen te volgen. De voorstelling bestaat uit veel beweging, dans, kleur en muziek. Eerst mogen de kinderen even wennen en kijken en dan proberen de artiesten spelenderwijs de kinderen uit te dagen om mee te doen in de voorstelling. Een kind staat op, danst even mee en rent dan weer terug naar moeder, terwijl een ander stralend op de dansvloer blijft staan. Langzaam maar zeker durven steeds meer kinderen zich er in te mengen. De acteurs volgen hen en zij volgen de acteurs. Zonder taal, maar puur door expressie, beweging en interactie.

Een dove vader die zelf veel in het theater doet, is aanwezig met zijn horende zoon en vertelt: “Er is zoveel theater voor horenden, maar weinig voor doven. Het is heel belangrijk dat zoiets georganiseerd wordt.” Een andere vader: “We hadden ons van te voren voorgesteld dat het spannend en leuk, interactief theater zou zijn, waarbij het kind kan zijn zoals het is. Ook het terughoudende kind werd erbij betrokken. Het heeft onze verwachting meer dan waar gemaakt.”

BERNADETTE VERMEIJ

In september en oktober werden door de NSDSK in samenwerking met Stichting 2+ Producties en Kunstenaars & Co WIL IK OOK! Theaterdagen georganiseerd voor dove en slechthorende kinderen van twee tot en met vijf jaar. De dagen vonden plaats in Amsterdam, Eindhoven, Rotterdam, Zwolle en Utrecht

De kinderen waren welkom met ouders, broertje, zusjes, opa's en oma's. De insteek van deze dagen is dat kunst iedereen op een andere manier prikkelt en kan aansporen tot een brede ontwikkeling. Op deze dagen konden de kinderen en hun familie genieten van theater, dans, muziek en beeldende kunst.

De theaterdagen zijn mede mogelijk gemaakt door het Skanfonds, VSB Fonds, NutsOhra, SNS Reaal Fonds, Regina van Geuns Fonds en Janivo Stichting.